

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ. — ಇದು ಅಪಮಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಇದು ರಾಜ್ಯದ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಆದುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. — ಆ ವಿಷಯ ಬೇಡ.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ. — ಇದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಅಸ್ತಿತ್ವ. ಇದನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೇ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರ ಬರಲು ನಿರ್ದಾಸವಾದರೆ ನಮಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕಷ್ಟ ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿಯೂ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. — ತಾವು ರೂಲ್ಸ್ ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಯಾವಯಾವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ತರಹ ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ರೂಲ್ಸ್ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

NON-OFFICIAL RESOLUTION. RE: RESERVATION OF POSTS IN ALL INDUSTRIES OF MYSORE AREAS.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಶ್ರೀರಾಮುಲು. — (ಗಾಂಧೀನಗರ) ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಕಳೆದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿದಂತಹ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಖಾಸಗೀ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದೆರಡು ಉದ್ಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲನೇ ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಂಜನಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಸುಜಾತ ಟೆಕ್ಸ್ಟೈಲ್ ಮಿರ್ ಅನ್ನುವುದು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಬಿರ್ಲಾ ಕಂಪನಿಯವರು ಗುಮಾಸ್ತರನ್ನೂ ಮತ್ತು ವಾಚ್‌ಮನ್‌ಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಅವರ ದೇಶದಿಂದಲೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ವಸತಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ನೀರು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಆ ಮಾಲೀಕರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ ಆ ಬಿರ್ಲಾ ಕಂಪನಿಯವರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ನನ್ನ ಈ ಮೊದಲನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ನೀವು ಏನಾದರೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಂದರೆ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವಾಗ ಅವರು ಕೆಲಸ ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಇಲ್ಲಿಯ ವಾಚ್‌ಮನ್‌ನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವನಿಗೆ ೧೨೫ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವ ವಾಚ್‌ಮನ್‌ಗೆ ೩೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಕೂಡ ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆ ನಡೆಸುವುದಾದರೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ, ಬೆಳೆದು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಹುದ್ದೆಗಳ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಶೇಕಡೆ ೮೦ ರಷ್ಟು ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರಿನವರಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿಡುವಂತೆ ಒಂದು ಶಾಸನವನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಾನು ತಂದಿರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಉದ್ದೇಶ.

ಇನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡನೇ ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಶ್ರೀರಾಮಪುರದಲ್ಲಿ ಸನ್‌ರೈಸ್ ಅನ್ನು ಒಂದು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಇದೆ, ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ೧೬೦೦ ೫ನೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯ. ಈ ೧೬೦೦ ಜನರನ್ನೂ ಕೂಡ ನಾರ್ತ್ ಆರ್ಕಾಟ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್, ರಾಮಪುರ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಶ್ರೀರಾಮುಲು)

ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಒಂದೇ ಭಾಷೆ ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕಂಥಾಪರನ್ನು ಒಂದೇ ಜಾತಿಯವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಇಂಥಾ ಇಟ್ಟಿರುವವರು ಕೋಟಾಧೀಶ್ವರರು. ಆದೂ ಏನೇ ಇರಲಿ, ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಏನು ಎಂದರೆ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಇಾಡಿಸ್ತಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಅಂದರೆ ವಸತಿ, ನೀರು, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ರಾಮಪುರ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಒಂದೇ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಆದುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಾವು ಅಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೋ ಆ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ನೀತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ವಾಕ್ಯ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಒಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಒಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ, ನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ

ಇಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ವೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸ ಇದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳು ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ನಾನು ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರ ಉದಾಸೀನತೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳು ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆವೆಂದು ತಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕಾರಣರೆಂದು ನಾನು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಂದೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾದವರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಮಾಲೀಕರುಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೂಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾನೂನು ತರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ (ಕೋಟೆ). — ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ರಾಮುಲರವರೇ ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯದ ದೊರೆ ಭಾಗ್ಯ ಏನು ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವಂತಹರ ಹಾವಳಿ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸಗಾರರು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದಂಥವರು ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರವರ ಜನಾಂಗದ ಜನರನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರವರ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಬಂದಂತಹ ಜನರನ್ನೇ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ನಾದಾರಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಮಲೆಯಾಳಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಯಾವ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನೂ ಎಷ್ಟೇ ಅವರು ಯೋಚಿಸಿದ್ದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವಾದರೂ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲಿನ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಲೆಯಾಳಿಗಳೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯದ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳು

ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸ್ಥಳ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ನೀರು ಇನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದು ತೋಚನೀಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಮನೆ ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದಂತಹವರೇ ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾವನುಗಳ ಬೆಲೆ, ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ, ನೀರಿನ ಅಭಾವ ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದಂಥ ಜನರಿಂದ ಉದ್ಭವವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ನಾಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಶೇಕಡ ೯೦ ಭಾಗ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಬಿಜಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರವರ ರಾಜ್ಯಗಳವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದಂಥವರಿಗೆ ಶೇಕಡ ೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೂಡ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳವರು ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಭಾರತೀಯರೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸವಾನ. ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ನಾವು ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಶೇಕಡ ೯೫ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆ ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವಭಾವದವರು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅವರು ಅದನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬರಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಅವರ ಸಿ ಕೊಂಡು ಇದ್ದಾರೆ. ಇದು ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಭಾವ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಕೂಲಿಯವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಸೂಚವಾಗಿರಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರು ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಜೊತೆಗೆ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದಬರುವವರಿಗೆ ಇದೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಇದೆ. ಆ ದಿವಸ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಪರ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದವರೇ ಹೊರತು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಜನರ ಯಾರೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕಲಿಯತಕ್ಕಂಥ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಒಂದು ಟ್ರೈನಿಂಗ್‌ಗೆ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥವರು ಪರ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾವನವಾಗಿ ಕಾಲು ಗಂಟೆ ಮುಂತುಕಿ ವಾಗಿ ಬಂದು ಅಷ್ಟಿರುವ ಟೇಚರ್‌ಗಳನ್ನು ಗೋಳು ಉಯಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದವರು ಕಾಲು ಗಂಟೆ ಮುಂಚೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಇರುವ ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೇ ಕಷ್ಟ. ಅದು ಒಂದು ದಿವಸ ಬಂದರೆ ಮೂರು ದಿವಸ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬುದೇರು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಪರ ರಾಜ್ಯಗಳವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಗಳವರಿಗೂ ಬೇದಭಾವ ತಂದು ಇಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೋದವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಬೇರೆಯವರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಜಾಗ, ನೀರು, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇನ್ನು ಮುಂತಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಚಿಸಿದರೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಂಚನೆಯಾದ ಅಂಶ ಏನು ಎಂದರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಲೇಬರ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಇಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿಯಾದ ಲೇಬರ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಜಾಸ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳವರೂ ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಣೆ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ)

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಮತ್ತು ಲೇಬರ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ವನಸ್ಸುಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವುದು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಕೈಕೆಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

೧೦-೩೦ A. M.

ಶ್ರೀ ಎಂ.ಎಸ್. ಕಷ್ಟನ್ (ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ).—ಸನ್ಮಾನ ಅಧ್ಯಕ್ಷನವರೇ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಾಮಲೂರವರು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮುಖ್ಯವಾದ ಉದ್ದೇಶ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಖಾಸಗಿ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡೆ ೮೦ರಷ್ಟು ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಇದು ನಾನು ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ, ಸಮಸ್ತ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುವುದು, ಇದೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದು. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸೆನ್ಸಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡೆ ೩೩.೩ರಷ್ಟು ತಮಿಳುನಾಡಿನವರು, ಶೇಕಡೆ ೨೬ರಷ್ಟು ಕನ್ನಡಿಗರು ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು ಬೇರೆಯವರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು. ಅದು ಈಗಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಲೇಟೆಸ್ಟ್ ಸೆನ್ಸಸ್ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ದೊರೆತಿಲ್ಲ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೇಶದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ, ಕಲ್ಕತ್ತ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳವರು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವಾರು ಸಲ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಎರಡುಮೂರರಲ್ಲಿ ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಇರಬಹುದು, ಅದನ್ನು ಬಿಡಿ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳುಂಟು, ಮಲೆಯಾಳಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಮಲೆಯಾಳಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಅಧಿಕಾರಿಯಿದ್ದರೆ ತಮಿಳರನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಪಂಜಾಬ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಇದ್ದರೆ ಪಂಜಾಬಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಒರಿಸ್ಸಾದವರಿದ್ದರೆ ಅವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಸೇರಿಸುವರು. ಒಂದು ಸಲ ಭಿರ್ಲಾ ಕಂಪನಿಯವರು ರಾಜಾಸ್ಥಾನದವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಲೆಕ್ಕ ಇಡುವರು, ಕೃಷ್ಣರವರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮವರನ್ನೇ ಇಡುವರು. ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲೆಕ್ಕ ಇಡಲು ಅವರು ತಮ್ಮವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಏಕೆ ಉದ್ಭವವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಹಾಗೆ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಸೋಷಿಯಲ್ ಹಿಸ್ಟರಿ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆಯದಿರುವಾಗ ಯಾರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ಅನೇಕರು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅಂಥವರು ಇಂದು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಬಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಟೆಕ್ಸೈಲ್ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬಂದುವು ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಮೊದಲು ಇತ್ತುವೆಯಾದವು. ಅದುವರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನವರು ಮೊದಲು ಸ್ಪಿನ್ನಿಂಗ್, ವೀವಿಂಗ್ ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರು ನೂತನವರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದ ಹೊರಗಿನವರು ಬರಲು ಅವಕಾಶವಾಯಿತು ಇದು ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಕೆಲವು ಕಾಲದವರೆಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದು ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಿಂದೆ ರದ್ದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಜನರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡನಾಡಿನವರು ಹೊರ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಮೊದಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಆ ವಿಚಾರ

ದಲ್ಲಿ ಮಂಂಚಂವರೆದರು. ಅಲ್ಲಿನವರು ಬೋಬಾಳು, ಮದ್ರಾಸು ಮಂತಾದ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ವಾಸ್ತವಾಂಶ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಡ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಘರ್ಷಣೆಯಿದೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಚಳವಳಿ ನಡೆಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡಿದೆ, ಅವರ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದೆ ಬಿಕಾರ, ಬಂಗಾಳಗಳಲ್ಲೂ ಗಲಾಟೆಯಾಗಿದೆ, ತೆಲಂಗಾಣದಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆಯಾಗಿದೆ. ಜಾಗೃತ ಸಮಾಜವಾದ ಜಾರಿಗೆ ತರದಿರುವುದರಿಂದ ಹೀಗಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆಳುವ ಪಕ್ಷ ಹೊಣೆ ಹೊರಬೇಕು. ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಬೇಕು, ವರ್ಗರಹಿತ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಜಾಗೃತ ಜಾರಿಗೆ ತರದೇ ಹೋದುದೇ ಈಗಿನ ತೊಂದರೆಗೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಕಾರಣ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಗಾಮಿಗಳ ತಿಕ್ಕಾಟದಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಧೋರಣೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬೇಗ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಾಮುಲುರವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ? ಇರುವವರನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲದವರು ಇರಬಹುದು, ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಅವರು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಯಾರಮೇಲೆ ಕೋಪ ತೋರಿಸಬೇಕು ? ಕೆಲಸಗಾರರ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ತೋರಿಸಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಬೇಕೇ ಎಂಬುದು ಈಗಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಈ ಕೋಪವನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸದೆ ಇದನ್ನು ಆ ಬಡವಾಳಿಪಾಟ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದುಗೂಡಬೇಕು ಎಂದು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇವರಿಂದಲೇ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ...

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಾಮುಲು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ದಯಮಾಡಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಒಬ್ಬರೇ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ—ಅದೇನೆಂದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳರಿಗೆ, ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮತೀಯರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಿಂದ ಮುಸ್ಲಿಮರಿದ್ದಾರೆ, ತಮಿಳರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ—ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಜನರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಜನರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಇದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಹಾಗೇನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನಗೆ ನಾನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಅನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅವೈಕೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ಇನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಯಾವ ಒಂದು ಘಾಕ್ಟರಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡ ಕೊಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕೈಲಿದ್ದರೆ ಅಪನು ಬರೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಮುಸ್ಲಿಮರಿದ್ದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಲಿಂಗಾಯತರಿದ್ದರೆ ಅವರು ಲಿಂಗಾಯತರಿಗೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಒಕ್ಕಲಿಗರಿದ್ದರೆ ಒಕ್ಕಲಿಗರಿಗೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಇದು ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ. ಹೀಗೆ ಜಾತಿ ಆಧಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಕೊಡಬಾರದು. ಆದರೆ ಇದನ್ನೇಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಸಂಘಟನಾ ಶಕ್ತಿ ಬೇಕುಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ವಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಸಂಘಟನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಂರಿಯತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನು ಹೆದರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಅನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ, ಅಂದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತರಲು ಅಲ್ಲಿ ದುಡಿಯತಕ್ಕ ಜನರೇ. ಹಾಗೆ ದುಡಿಯತಕ್ಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಘರ್ಷಣೆಯಾದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ? ಹಾಗೆ ಘರ್ಷಣೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಜನರು ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಅದುದರಿಂದ ಇಂಥ ತಿಕ್ಕಾಟಗಳು ನಡೆಯದೆ ಇರ,

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್)

ವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಅವುಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದರೆ ಸಾಲದು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬರೀ ಕಾನೂನು ಒಂದರಿಂದಲೇ ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತರತಕ್ಕ ಕಾನೂನನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಷರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ೨೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಳಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿವೆಯೋ ಆ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ, ೨೫೦ಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಳಗಿರತಕ್ಕ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಾದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರನ್ನೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಮತ್ತು ಆ ೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಜನರನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದಲಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಒಂದು ಸರ್ಕುಲರನ್ನು ಹೊರತಿಸಿದ್ದ ಜ್ಞಾಪಕ ನನಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ಸ್ಕಿಲ್ ಮತ್ತು ಸೆಮಿ ಸ್ಕಿಲ್ ಜನರನ್ನು ೨೫೦ ರೂಪಾಯಿನ ಒಳಗಿರತಕ್ಕ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಗಳಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರನ್ನೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೇನಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ನಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ಆ ಮೈಕೋದವರ ಒಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಇನ್ನೊಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಮಹರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನಾಸಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಲೇ ಏನು ಒಂದು ಮಹರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ರೂಲನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದರೆ ಮೈಸೂರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮೊದಲವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಅನಂತರ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಾರ್ಗಾಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ಷರತ್ತನ್ನು ಆ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವರು ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುವುದೇ ಒಟ್ಟು ೩೦ ನಿಮಿಷಗಳು ಆದರೆ ಹುನ ಕೃಷ್ಣಾ ಅವರೇ ೩೦ ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಬಾಕಿ ನಿರ್ಣಯ ಗಳನ್ನು ಏನು ಮಾಡುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಸರ್ಕಾರಗಳೇ ಹೇಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಗಾಮಿಯಾದ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರರ್ಶನ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಮಂತ್ರಿಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ದ್ಯುಸೂರಿಯನ್ ಎಂದರೆ ಯಾರು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು A Mysorean is one who has an orientation towards Mysore. ಇದರ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥ ನನಗೇತೂ ಅಗಲಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಬಹುದೇನೋ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಂಪ್ಲಾಯಿಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಫೋಜೆನವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗದ ಏನೂ ಬರ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಯರಿಲಾರದೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ (ಶೀರ್ಷಿಕೆ).—ಹುನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀರಾಮುಲರವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನಾನು ನನ್ನ ಹಕ್ಕೂರ್ಷಕವಾದ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಅಗಲೇ ಒಂದಾವರ್ತಿ ಇಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರ ಅಗಲೇ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಕನ್ನಡ ಜನತೆ ಇದ್ದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಸಿಕ್ಕದಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನೋಗದ ಆದ್ದರಿಗೆ ಈ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಶೂನ್ಯತೆಯ ಕಾರಣ ಎಂಬುದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಒಂದು ಸುಲಭವಾದ ಪಾರಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಾನಾಗೇ ಬಗೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಗಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯತನಕ ನಾವು ಈ ಸಮಸ್ಯಾವಾದ ಅಥವಾ ಸಮಾಜವಾದ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅವುಗಳು ಒಂದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ೨೫ ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಕನ್ನಡ

ಮನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಡಿವಿಜನ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಈ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಶೂನ್ಯತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ ಇದು ಈ ಎಲ್ಲ ತಿಕ್ಕಾಟಗಳಿಗೂ ಮೂಲ ಕಾರಣ ವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾವು ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಹುಪಾಲು ಬಗೆಹರಿಯಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆ. ಇನ್ನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಯಾರು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಕೃಷ್ಣನ ರವರು ಕೇಳಿದರು. ಯಾರು ಕರ್ನಾಟಕ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡಿಗರೆ. ಕನ್ನಡ ಅವರ ಮಾತೃ ಭಾಷೆ ಆಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರು ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಉರ್ದು ಮಾತನಾಡುವವರು ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವವರು ಅವರ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಾತೃ ಭಾಷೆ ಬೇರೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡಿಗರೆ. ಈ ಪ್ಯಾಟರ್ನಿನಿಂದ ಇದನ್ನು ನಾವು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಥವಾ ಖಾಸಗೀ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಸಿಗಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದವರಿರುವುದರಿಂದ, ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಒಂದೆ ಅವರ ಜನರನ್ನೇ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿಲುವನ್ನು ತಾಳಬೇಕು. ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿ ಯಾರು ಇರುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಕರ್ನಾಟಕದವರಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ಒಂದು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಿಯೂ ವರೆಗೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಹೊರಗಡೆಯವರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬೀವರ್‌ನಲ್ಲಿ ಐಟಿಐನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹರಿಹರದ ಕಿರೀಟೇಸ್ಕರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿಹರದಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟೇಸ್ಕರ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಬರಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಅವಕಾಶ ಕೊಡು ತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಜನರನ್ನೇ ಬರಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದವರು ನಮ್ಮ ಜನರಾಗಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವರು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಜನರು ಸಹ ಹೊರಗಡೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ ನಾವು ಭಾರತೀಯರು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವದ ಧ್ವಜವನ್ನು ಎತ್ತಿ ನಮ್ಮ ತೆರೆಯ ಪೇತೆ ಕೆಲವು ಇಟ್ಟು ತಾಂಡವ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ನಾವು ತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಕಿರೀಟೇಸ್ಕರ್ ಆಗಿರಲಿ, ಟಾಟಾ ಬಿರ್ಲಾಕವರೇ ಆಗಲಿ, ಕಾವ ರಾಜರೇ ಆಗಲಿ, ಸುಖಾದಿಯರವರೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಯವರೇ ಆಗಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಜನರಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಜನ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನರು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಶೀಲತೆಯ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈಗ ನಿರಂದ್ಯೋಗ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸವಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಜನರು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನರು ಉದ್ಯೋಗಶೀಲರು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿರುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಇಪ್ಪತ್ತಿನ ದಿವಸ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಕೆಲವು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಜನರು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ತಮಿಳುನಾಡು ನವರು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮದ್ರಾಸಿನವರನ್ನೇ ಕರಸಿ ಕರಸಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಾಗಲಿ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಖಾಸಗೀಯವರ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಾಗಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಕೊಡ ತಕ್ಕುದು ಅವಶ್ಯಕ ಮತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಅದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂತಹ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಏನಿವೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೊಳ್ಳಿ. ಭಾಗ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೊರ ಗಡೆ ಹೇಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ನಾವು ಸಹ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮಗೆ ಮಾತೃ ಭಾರತ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಅವರವರ ರಾಜ್ಯ ಭಾವನೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಸರಿಣಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಇದು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನಾವು ಕೊರತೆ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಚಳವಳಿಯನ್ನು ಆರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ

(ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ)

ಚಳುವಳಿಗೂ ಫಲವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಭಿಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಕೃಷ್ಣರವರು ಕನ್ನಡದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಹೇಳಿಕೆಯ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯದ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಬೈಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯಾಯಿತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕು ಬೇಕಂತ ರ್ಯಾಂಕ್ ಮತ್ತು ಫೆಲ್ಶಿಪ್ ಕೊಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇರಳದವರು ಸಹ ಹೀಗೆ ರ್ಯಾಂಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅವರ ಹಿತವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೋ ಅದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ? ನಮಗೆ ಏನು ಕಷ್ಟ ಇದೆ ? ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಾಗಲೀ, ಯಾವುದೇ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿಯವರಾಗಲೀ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಸಿಂಹ ಪಾಲು ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೯೫ರಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಎಂದು ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಅವರು ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಬೇಡ. ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗದೇ ಇರುವಂಥಾದ್ದು ಯಾವುದೂ ನಮಗೆ ಬೇಡ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಸಿಂಹಪಾಲು ದೊರೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಧೋರಣೆ, ನೀತಿ, ನಿಯಮವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಬೇಕು. ಆ ನೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಜನಗಳ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

11-00 A.M.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿರುವವರು ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರೆ ಈಗ ಹಾಲಿ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿರುವವರು ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೊರದೇಶಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ೩೦-೪೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇರುವವರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಯದಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮವರನ್ನು ಅವರು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರು ಕೇರಳದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಮಲೆಯಾಳಿಯನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಧದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ತೆಲುಗನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವವರು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯದೇ ಹೋದರೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಏನು ನಿಲುವನ್ನು ತಳೆಯಬೇಕು ? ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಸುಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಹುಪಾಲು ಬಗೆಹರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಸಲಹೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಇ. ಚನ್ನಪ್ಪ (ಮಾಗಡಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಸಬ್‌ಸ್ಟ್ರಾಡ್ ಶ್ರೀರಾಮಲಾ ಅವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪುವಂತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ನಮ್ಮದು ದುರ್ದೈವ ಎಂದು

ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗತಕ್ಕಂಥಾ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳ ಕೆಲಸಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಅವರು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳು ಅವರವರ ಭಾಷೆಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನತೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮ ನೆಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಯಾವ ಕಾರ್ಖಾನೆಯೇ ಆಗಲೀ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತಜ್ಞರನ್ನು ಅರಿಸಿ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಗಳನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದರೆ ಈ ಬಾಧು ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಒಂದು ರೆಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಕಮಿಷಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಹಾಕಿದರೆ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನಗಳು ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬಿ.ಎ.ಎಂ.ಎ ಪಾಸು ಮಾಡಿದವರು ಒಂದು ಗುಮಾಸ್ತೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡಿ, ಒಂದು ಸರ್ವೆಂಟು ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಜನ ಬಂದಿರುವಾಗ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ 200-300 ರೂಪಾಯಿ ಗಳ ಸಂಬಳದ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟರೂ ನಮ್ಮ ಜನಗಳು ಅನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಯಾರೂ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಏನು ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾವಂತ ತರುಣರು ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೋಷ ಸಮಸ್ಯೆ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಗಡೆಯವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಡರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಶೋಚನೀಯ ವಿಸಯ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕಿದಂತಹ ಕಂಡಿಷನ್ ಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಾಗಲೀ, ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳವರಾಗಲೀ ಮಣಿಯದಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಶುರು ಹಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳವರಿಗೆ ವಸತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು, ರೇಷನ್ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇತರ ಜೀವನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ನಮ್ಮ ಕಂಡಿಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಬೇರೆಯವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 10 ರಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ದವರಾಗಲೀ ಆಂಧ್ರದವರಾಗಲೀ, ತಮಿಳುನಾಡಿನವರಾಗಲೀ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ರಾಜ್ಯದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ಅದೇ ಆಧಾರವನ್ನೇ ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಷ್ಟೇ ಜನಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹನ್ನು ಸೆಕ್ಕೊಲಿರಿಜಂ ಸ್ಪೆಟ್ ಎಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿನಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದ ಜನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿ ನಮ್ಮವರು ಅನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕೈಯೊಡೆ ಬೇಡುವ ಕಾಲ ಬಂದಿತು. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳವರು ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸೆಕ್ಕೊಲಿರಿಜಂ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾವು ಸೆಕ್ಕೊಲಿರಿಜಂ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳವರು ಅಲ್ಲಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮವರು ಹೊರಗಡೆಯವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಾಗಲೀ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದವರಾಗಲೀ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತಹ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ 00ಕ್ಕೆ 10ರಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಸೆಕ್ಕೊಲಿರಿಜಂ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳವರಿಗೆ 75 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ.ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಾವು ತಾವು ಜಾತಿಯಾದ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತೀಯವಾದ ತೋರಿಸುವುದು ಬೇಡ ಎಲ್ಲಿಗೂ ನಾವು ಕೆಲಸಹಣೆನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಜಿ. ಚಿನ್ನಪ್ಪ)

ಕೋಡೋಣ ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ವತೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಅವರನ್ನು ಹೊರಗಡೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಹೊರಗಡೆಯವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬೇರೆಯವರ ಪ್ರಾಂತೀಯಭಾವವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾವನೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಬೇಡ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ಜನ ೪೦-೫೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಉಗಾಡಕ್ಕೆ ಹೋದವರು ಈ ದಿವಸ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟು ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗಿ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದರು. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಲೆದೋರಬಾರದು. ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳವರು ಕಠಿಣ ಹೃದಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ನಾವೂ ಕಠಿಣ ಹೃದಯವನ್ನು ತೋರಿಸೋಣ. ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದವರು ವಿಶಾಲ ಹೃದಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ನಾವೂ ವಿಶಾಲ ಹೃದಯವನ್ನು ತೋರಿಸೋಣ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದವರು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಅದರ ಸ್ಯಾಂಕ್ಶಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಪೂತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ (ಕೈಗಾರಿಕಾ ತಾಂತ್ರಿಕ ಮಂತ್ರಿಯವರು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದಂತಹ ಶ್ರೀರಾಮಲೂರವರು ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂತಹ ಠರಾವನ್ನು ನಿರ್ವಹಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ನಂತರ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾವು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಅಸಹಸ್ರವಾದಂತಹ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಸಹಜವಾದಂತಹ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೆರೆ ರಾಜ್ಯದ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರು ನಾನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನೀರು ಕುಡಿದು ಬೆಂಗಳೂರು ಜನರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಯಾರೂ ಕೂಡ ಮರಗುವುದು ಬೇಡ. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವಿಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜನರಿಗೆ ನಾವು ವಿಶೇಷವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸದನದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರವರ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯತೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವಿದೆ. ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಇಲ್ಲದವರು ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀರಾಮಲೂರವರಿಗೂ ನನಗೂ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ, ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕಂತಹ ತತ್ವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮತ್ತು ಧೈಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಏನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕಾನೂನು ಬಲದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಕಾನೂನು ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೋ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅದು ಒಂದು ಸ್ಪೆನಿಷ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ೧೪ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್, ಒಂದನೇ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತವಾದ ಹಕ್ಕುಗಳು ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಧಾನವಾದ ಹಕ್ಕು ಯಾವುದೆಂದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂತಹ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯುಕೂಡ ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೆರಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ —ತಮಿಳಾಡು ಮತ್ತು ಕೇರಳದವರಿಗೂ ಅದೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಅಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ೫೫ ಕೋಟಿ ಜನರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗುವ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ಸಾರಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಡಿ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದವರು ತಮಗೆ ತೋರಿದಂತೆ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಕ್ಕು ಅವರಿಗೆ ಇದೆ. ಆದ ರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಾವು ಕಾನೂನಿನ ಬಲದಿಂದ ಈಡೇರಿಸಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಅದರ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೋ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನಿನ ಬಲದಿಂದ ಇದನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಚಟುವಟಿಕೆ ಇದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಳಕಳಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ವಿಲಸನ್ನು ಮತ್ತು ಧೋರಣಿಗಳನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಸುತ್ತೋಲೆಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಗೃಹ ಲೈನ್ಸ್‌ನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕಾರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದವರು ಕಳಿಸಿದಂತಹ ಸುತ್ತೋಲೆಯು ಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತು ಅವರ ಗೃಹಲೈನ್ಸ್ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಒಂದು ಸುತ್ತೋಲೆ ಏನೆಂದರೆ, ೫೦ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ವಾರದಂತಹ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸಚೇಂಜಿನಿಂದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಅರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಬೈಂಡಿಂಗ್ ಆಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಮೈಸೂರಿನವರು ಯಾರು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದರು. ಇದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಮದ್ರಾಸಿನಿಂದ ಒಬ್ಬರು ರಾತ್ರಿ ರೈಲು ಹಿಡಿದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ರೂಂ ಮಾಡಿ ಇರಬಹುದು ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಆತನು ಮೈಸೂರಿನವನೇ? ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತೀಯತೆ ಮತ್ತು ಜಾತೀಯತೆಯ ವಿಷ ಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೆಲವರು ಜರ್ಜರಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಆ ವಿಷ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಮುಂಚ್ಚರಾಗಲು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತೀಯತೆಯು ಮತ್ತು ಜಾತೀಯತೆ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಭಾವನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೇಂದ್ರದ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥಹ ಬಂಡವಾಳ ದೇಶದ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರತಕ್ಕಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇವಲ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶರತನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯತಕ್ಕಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಬಾರಿ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾದೀತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದೆನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಕ್ರಮಗಳು ಇವೆ. ಆ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ, ನಾವು ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಹಿಂದೆ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕಂತಹ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಇದೆ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇದೆ ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಡೆದ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಆದರೆ ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮತೆಯ ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ; ಏನೆಂದರೆ, ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕೆಲವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೮೦ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಆಧಾರವೇನು ಎಂದು ತಾವು ಕೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ನೀವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಏನು ಆಧಾರ ಇದೆ ಎಂದು ?

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಯಾವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗೋಣ ಬನ್ನಿ. ಎಚ್. ಎಂ. ಟಿ. ಒಂದೇ ಉದಾಹರಣೆ ಸಾಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ಇಂದು ನಾವು ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ, ಇವರು ಮೈಸೂರಿನವರು, ಇವರು ಬಂಗಾಳದವರು, ಇವರು ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದವರು ಎಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ತರಹ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕಂದು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ:

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಎಲ್ಲರ ಬಣ್ಣ ಒಂದೇ ಇರಬಹುದು; ಆದರೆ ನಾವು ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರವರ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡೋಣ; ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನೋಡೋಣ. ಆಗ ಯಾರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ನನಗೆ ಸ್ವಿಕೃತಕ್ಕಂಥ ವರ್ತಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ, ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆದ್ಯತೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಡಚಣೆಗಳು ಉಂಟಾಗಿವೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಉಪಟಳ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳು ಬಂದಂತೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಏಳಿಗೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಕಂಕಣಬದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಹೆಚ್.ಗೌಡ.—ನರೆ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಬಂದವರು ಇಲ್ಲಿಯ ಉದ್ಯೋಗ ವಿನಿಮಯ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸುವಾಗ ಇಲ್ಲಿಯ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಜನರಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ಉದ್ಯೋಗ ವಿನಿಮಯ ಕೇಂದ್ರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಫಾರಂಗಳಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸುವವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಹ ನಮೂದು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಂತಹ ಕೆಲವು ದೂರಗಳು ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ವಿನಿಮಯ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಎನಿವೆ, ಅವುಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವ್ಯಾಲಯೇಷನ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಇಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ವಿಳಾಸವನ್ನು ಪಡೆದು, ಆ ವಿಳಾಸದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಾನು ಸ್ಥಳೀಯ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಅದರ ಮೂಲಕ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿರು. ಇದರ ಒಂದು ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಉದ್ಯೋಗ ವಿನಿಮಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಂತೆ ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಒಂದು ಫಲಿತಾಂಶ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಬಹುದು. ಅನಂತರ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಬ್ಲೆಕ್ಟಿವ್ ಆಗಿ ಗಮನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀರಾಮಲಾ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತಹ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗುರುತು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಂಜನಗೂಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಂಜಾತ ಟೆಕ್ಸ್ಟೈಲ್ ಮಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಸೆನ್‌ರೈಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಜಾತಿಯ ಜನರು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹುತ್ತು ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯದವರು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇದ್ದಾರೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಶ್ರೀರಾಮಲಾ.—ನಾರ್ತ್ ಆರ್ಕಾಟಾ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದವರು ವಾತ್ಸ, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ ಉದ್ದಿಷ್ಟದಾರರು ಒಂದೂ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದೇ ಗ್ರಾಮದ ಜನರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಷ್ಟ ಏನೆಂದರೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕೂಗು ಇದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದಿಷ್ಟ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ಇದೆ. ಈ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಮ ನ್ವಯ ಮಾಡುವುದು ಕಠಿಣವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ನಾವು ಕೆಲವು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅವರು ಒಪ್ಪಬಹುದು ಅಥವಾ ಒಪ್ಪದಿರಬಹುದು. ಹೊಸದಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ನಾವು ಕೆಲವೊಂದು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೊರ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಬರುವವರಿಗೆ ನಾವು ಷರತ್ತು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಕೂಡ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ದಿಷ್ಟಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು, ಆಮೂಲಕ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯಬೇಕು ಎಂಬ ತವಕ ಸಮೃದ್ಧಿ ಇದ್ದರೂ ಸಹ, ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುವವರಿಗೆ ನಾವು ಕನ್ನಡದವರಿಗೇ ಕೆಲಸ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಷರತ್ತು ಹಾಕುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವರು ಕೈಗಾ ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡದೇ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊರ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಬರುವ ಇದ್ದಿಮೆ ದಾರರಿಗೆ ನಿರುತ್ಸಾಹವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ ರಿಂದ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಜನರ ಮತ್ತು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಮನ ದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಔದಾರ್ಯ ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವೊದಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಕೂಡ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಆಗಬೇಕೆಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಯಾವ ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಾಗಲೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕಾನೂನಿನ ಹೊರತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವೊಂದು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯಲಿ ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆದರೆ ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳವರು ಸರ್ಕಾರದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊತಗಿನವರನ್ನೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಆಗ ತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಯೋಜನವಾದರೂ ಸಹ ಏನು ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನರಿಗೆ ಅಂತಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗ ದಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹೊರತಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೊಣ್ಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನೊದಲು ಪಾಕಿಸ್ತಾನ, ಆಫಘಾನಿಸ್ತಾನ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಇನ್ನೂ ವಿಶಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಪುರಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ವಿಶಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಈ ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ದೊಡ್ಡದು ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಈಗ ಬೇಡ. ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬೇಡ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಅವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನೇ ಮಾಡೋಣ. ಈಗ ಸಿಮೆಂಟ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ; ಸಿಮೆಂಟ್ ಎಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಾನೆ ಏನು; ಅದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಅನುವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇನು ? ಆದಕಾರಣ ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿ ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ, ಅಂತಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಮಾನ್ಯ ಗೆಳೆಯರಾದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದೆ. ಆ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ತಿರಾಂಜಲಿ ಕೊಡ ಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಪುರಂದರವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೇ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟರುಗಳು ಭಾಷೋದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕಳವಳವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿ ಒಂದು ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋದರೆ ಇದರಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಂಧಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ನೀವು ಒಂದು ನಿಲುವು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರು ಒಂದು ಪ್ರತಿ ನಿಲುವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರೆ ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಾರಕವಾಗು ವಂತಹ ಕ್ರಮಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಮಕ್ಕ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ)

ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಬೇಡ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಸರಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಚನಾತ್ಮಕ ವಾದ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಇದರ ಧೈಯ ಹಾಗೂ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಸಾಧನೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ತತ್ವಗಳಿವೆ, ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಸರಕಾರ ನಿಲುವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿನ ಕಳಕಳಿ ಇದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಕಳಕಳಿ ನಮಗೂ ಇದೆ ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸರಕಾರದ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ, ಆ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಕಾರದವರು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಏನು ಸಿಂಹ ಪಾಲ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹ ಸಿಂಹ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಇಲ್ಲವೇ ಆ ಸಿಂಹ ಪಾಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪಾಲ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಸರಕಾರದ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ನೌಕರರು ಯಾವ ರೀತಿ ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನೆರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ಇದರ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದಂತಹುಗಳು. ಇಂತಹ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ನಿಲುವು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಳಕಳಿ ಇದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಕಳಕಳಿ ನಮಗೂ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅವರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

11-30 A. M.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಶ್ರೀರಾಮಲಿಂಗ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ನಿರ್ಣಯ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ಲಕ್ಷ ಜನರು ಕನ್ನಡಿಗರು ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 25 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಗಿರಣಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ಆಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನರು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ, ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಾರವರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರುತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮ ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೈಸೂರು ಹೌಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರು? ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವರು ಯಾವ ಸೋಪು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅದನ್ನಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ನಮ್ಮ ವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿರಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ನಾವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನರನ್ನು ಮುಂದೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಹಾಗಾಗಿವಾಗ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳವರಿಗೆ ನಾವೇಕೆ ಹೇಳಬೇಕು? ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವಿದೆ. ಇದರೊಳಗೆ ನಾನು ಯಾವ ಕೋಮಂವಾರು ಭಾವನೆ ಯನ್ನೂ ತಂದಿಲ್ಲ. ಆ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ ನೂರರಲ್ಲಿ ಎಂಬತ್ತು ಭಾಗ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಜನರಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿರಿಸಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೋಮಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ಜಾತಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿ ಎಂದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಜಾತಿಯವರನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಎಂದಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೇಗೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗುತ್ತದೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಭರವಸೆಯಂತೆ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕಳಕಳಿಯು ಮನವಿ ಒಂದೆ ಕೂಡ ಇದೇ ರೀತಿ ನಿರ್ಣಯ ಬಂದಾಗ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆಗಲೂ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇಡೀ ಕೇಳುವುದು ನೂರರಲ್ಲಿ ಎಂಬತ್ತು ಭಾಗದಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳು ಸಿಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು. ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿದರ್ಶನ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಿಂದಲಾಗಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದಿಂದಲಾಗಲಿ ಹತ್ತಿ ಗಿರಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಪರ್ಪನಲ್ ಆಫೀಸರು ಗಳು ಎಂದೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಪರ್ಪನಲ್ ಆಫೀಸರುಗಳ ಕೆಲಸ ಅಂದ್ರೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಮಿಕರೊಡನೆ ವಿಚಾರ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಬರಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸಿ ಕೊಡಲು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಲೇಟರು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಛಾಂ ಇಲ್ಲವೇ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ತಿಳಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ?

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನೂತಾರಂ ಜನ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಜ್ಞರಾಗಿರುವವರು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನವರು ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಜೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಜ್ಞರು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎರಡೆರಡು ಸಾವಿರ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ? ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೈಸೂರು ಹೌಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ? ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಫೋರ್ಸಿಲೇನ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾನು ಇದನ್ನು ಜಾತ್ಯಾತೀತ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ. ಈ ದೃಷ್ಟಿ ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು ? ನಾವು ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬದುಕು ಬಾಳಬೇಕಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯೇ ? ನಾಳೆ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರು ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ದೂರುವು ದಿಲ್ಲವೆ ? ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ನೋವಾಗಬಹುದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪಿ ಎ ಆಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಊರಿನವರೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೇ ? ನಾನು ಆ ರೀತಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಜಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಯೇ ? ಜಾತ್ಯಾತೀತವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವ ಜಾತಿಯವರೇ ಆಗಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪಿ ಎ ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ನೀವೇ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಇತ ರರಿಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಏನಂದಾರೂ ಎಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವಿರಬೇಕು. ಮಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಇಂತಹ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಮಾತಿನಂತೆ ನಾನು ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

MADAM SPEAKER.—“Is it the pleasure of the House that the resolution be withdrawn”.

(Sri Konandur Lingappa and other opposition members did not agree to withdraw the resolution.)

MADAM SPEAKER.—I will put the resolution to the vote of the House.

The question is:

That this Assembly recommends to Government to enact and enforce a law according to which all the industries in the State whether in private or Government sector should be reserved atleast 80 percent of the total number of posts for Mysoreans.”

The motion was negatived.

(ii) *Re : Introduction of total prohibition in the State,*

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ ವರ್ತೂರು :—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯ ಹೀಗಿದೆ.—

“ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.”

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು :—ನಿರ್ಣಯ ಮಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

“ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.”